

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2015. június 10.
(OR. en)

9710/15

EF 107
ECOFIN 462
DELECT 64
SURE 13

FEDŐLAP

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Jordi AYET PUIGARNAU igazgató
Az átvétel dátuma:	2015. június 5.
Címzett:	Uwe CORSEPIUS, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	C(2015) 3754 final
Tárgy:	A BIZOTTSÁG (EU) .../... FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ HATÁROZATA (2015.6.5.) a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 172. cikkének (2) bekezdése, 227. cikkének (4) bekezdése és 260. cikkének (3) bekezdése alapján Svájc hatályos, a biztosítókra és a viszontbiztosítókra vonatkozó szolvenciarendszerének és prudenciális rendszerének egyenértékűségéről

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a C(2015) 3754 final számú dokumentumot.

Melléklet: C(2015) 3754 final

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2015.6.5.
C(2015) 3754 final

A BIZOTTSÁG (EU) .../... FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ HATÁROZATA

(2015.6.5.)

a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 172. cikkének (2) bekezdése, 227. cikkének (4) bekezdése és 260. cikkének (3) bekezdése alapján Svájc hatályos, a biztosítókra és a viszontbiztosítókra vonatkozó szolvenciarendszerének és prudenciális rendszerének egyenértékűségéről

INDOKOLÁS

1. A FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUS HÁTTERE

Az Omnibus II. irányelvvel (a 2014/51/EU irányelv) módosított Szolvencia II. irányelv (a 2009/138/EK irányelv), amely teljes egészében 2016. január 1-jétől alkalmazandó, korszerűsített kockázatalapú prudenciális és felügyeleti szabályozást vezet be az uniós biztosítók és viszontbiztosítók tekintetében.

A Szolvencia II. irányelv három területre vonatkozóan írja elő egyenértékűség meghatározását harmadik országok tekintetében:

- 1) harmadik országbeli (vizsont)biztosító viszontbiztosítási megállapodást köt egy EGT-beli (vizsont)biztosítóval (a Szolvencia II. irányelv 172. cikke);
- 2) a (vizsont)biztosító központi irodája az EGT-n belül található, és az EGT-n kívül részesedései vagy leányvállalatai (együttesen kapcsolt vállalkozásai) vannak (a Szolvencia II. irányelv 227. cikke);
- 3) a (vizsont)biztosító központi irodája harmadik országban van, és az EGT-ben kapcsolt vállalkozásai találhatók (a Szolvencia II. irányelv 260. cikke).

Mindhárom esetben az egyenértékűség megállapítható határozatlan időszakra (ha teljes egyenértékűséget állapítanak meg) vagy korlátozott időszakra (amennyiben előrelépés történik az egyenértékűség felé). Az utóbbi esetben a határozott idejű egyenértékűség időtartama nem diszkrecionális, hanem azt a Szolvencia II. vonatkozó cikke állapítja meg: 5 év (nem meghosszabbítható) az EGT-ben működő viszontbiztosítási és harmadik országbeli csoportok és 10 év (meghosszabbítható) a harmadik ország joghatóságában működő EGT-csoportok tekintetében.

Ez a felhatalmazáson alapuló határozat Svájc tekintetében állapít meg határozatlan időszakra szóló egyenértékűséget mindhárom említett egyenértékűségi terület, azaz a 172. cikk, a 227. cikk és a 260. cikk vonatkozásában. Amennyiben egy harmadik ország szolvenciarendszere a 172. cikk alapján minősül egyenértékűnek, úgy a harmadik ország viszontbiztosítói nem kötelezhetők biztosíték nyújtására az EU-ban. Amennyiben egy harmadik ország szolvenciarendszere a 227. cikk alapján minősül egyenértékűnek, úgy az uniós biztosítói csoport a harmadik országbeli leányvállalat uniós prudenciális adatszolgáltatását a Szolvencia II. előírásai helyett a helyi szabályozás szerint teljesítheti, ha a csoportszintű konsolidált beszámoló összeállítására alkalmazható a levonási és aggregálási módszer. Amennyiben egy harmadik ország prudenciális rendszere a 260. cikk alapján minősül egyenértékűnek, úgy a harmadik ország az Unióban tevékenységet végző biztosítói csoportjai mentesülnek az Unióban a csoportfelügyelet egyes előírásai alól.

A 172. cikk (2) bekezdése, a 227. cikk (4) bekezdése és a 260. cikk (3) bekezdése szerinti egyenértékűség meghatározásának kritériumait a 2009/138/EK irányelvet kiegészítő, 2014. október 10-i (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (a továbbiakban: a felhatalmazáson alapuló rendelet) 378., 379. és 380. cikke állapítja meg. E kritériumok között

több olyan, a felhatalmazáson alapuló rendelet 378., 379. és 380. cikke közül legalább két cikkben említett kritérium szerepel, amelyek az egyes (viszont)biztosítók szintjén és a (viszont)biztosítói csoportok szintjén érvényesek, és amelyek kiterjednek a hatáskörök, a tőkemegfelelés, az irányítás, az átláthatóság, a hatóságok közötti együttműködés kérdéseire, a bizalmas információk kezelésére és a felügyeleti intézkedések pénzügyi stabilitásra gyakorolt hatására.

Először, a harmadik ország felügyeleti hatóságainak rendelkezniük kell a szerződők és a kedvezményezettek hatékony védelmének biztosításához szükséges eszközökkel, jogkörökkel és feladatkörökkel.

Másodszor, a harmadik országbeli (viszont)biztosítóknak a Szolvencia II. szavatolótőke-előírásainak megfelelő pénzügyi erőforrásokkal kell rendelkezniük. Ez különösen azt is jelenti, hogy valamennyi eszközt és kötelezettséget a piaci elveknek megfelelően értékelnek, hogy a biztosítástechnikai tartalékok minden (viszont)biztosítási kötelezettséget lefednek, hogy az eszközöket a szerződők és a kedvezményezettek legjobb érdeke szerint fektetik be, hogy a szavatoló tőke szintje és a belső és standard modellek alkalmazása megfelelő, és hogy a szavatolótőke-előírások végső soron biztosítják a kockázatok számításba vételét és a szerződők védelmét jelentős veszteség esetén.

Harmadszor, a harmadik országbeli (viszont)biztosítóknak hatékony irányítási – és mindenekelőtt hatékony kockázatkezelési – rendszert kell működtetniük, a Szolvencia II-ben meghatározott megfelelő funkciókkal és eljárásokkal. A felügyeleti rendszernek azt is biztosítania kell, hogy a (viszont)biztosítók üzleti tevékenységét, irányítását vagy az ilyen vállalkozásokban lévő minősített részesedéseket érintő módosítások összhangban legyenek a (viszont)biztosítók helyes irányítására vonatkozó elvekkel.

Negyedszer, biztosítani kell a harmadik ország felügyeleti hatóságai és a nyilvánosság felé történő információáramlás átláthatóságát.

Ötödször, meg kell felelni a szakmai titoktartásra és a hatóságok közötti információcserére vonatkozó követelményeknek: a felügyeleti hatóságoknál munkaviszonyban álló vagy korábban munkaviszonyban állt valamennyi személyt, továbbá a hatóságok nevében eljáró személyeket kötelezni kell a szakmai titoktartás szabályainak betartására. Tilos mindenekelőtt kiadniuk a hozzájuk eljuttatott bizalmas információkat, kivéve azok összefoglaló formában vagy egyes különös, például büntetőjogi esetekben vagy polgári peres vagy kereskedelmi eljárások során történő közlését. A harmadik ország felügyeleti hatóságainak emellett ki kell kérniük a bizalmas információt közlő hatóság előzetes hozzájárulását, és az információkat csak a meghatározott célra használhatják fel.

Hatodszor, a harmadik ország felügyeleti hatóságainak figyelembe kell venniük intézkedéseik globális pénzügyi stabilitásra gyakorolt hatását és az esetleges prociklikus hatásokat.

Egyes további egyenértékűségi kritériumok csak a csoportfelügyelet vagy a viszontbiztosítás vonatkozásában érvényesülnek. A csoportfelügyelet vonatkozásában például a felügyeleti hatóságoknak törvény általi felhatalmazással kell rendelkezniük arra, hogy meghatározzák, mely vállalkozások tartoznak a csoportszintű felügyelet körébe, a viszontbiztosítás

vonatkozásában pedig követelmény, hogy a viszontbiztosítási tevékenységet csak a felügyeleti hatóság által előzetesen kiadott engedély birtokában lehessen megkezdeni.

Az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság (EIOPA) az Európai Bizottság számára tanácsot adott Svájc Szolvencia II-re vonatkozó teljes körű egyenértékűségével kapcsolatban; az ezzel kapcsolatos dokumentumot közzétették az EIOPA honlapján. A Bizottság teljes mértékben figyelembe vette az EIOPA észrevételeit az e határozatban foglalt – a 172. cikk (2) bekezdésében, a 227. cikk (4) bekezdésében és a 260. cikk (3) bekezdésében meghatározott eljárás szerinti – egyenértékűség-megállapítás során. Az EIOPA a vonatkozó svájci jogszabályi keretek alapján dolgozta ki tanácsait, így figyelembe vette a 2009. január 1-jétől hatályos, 2007. június 22-i pénzügyi piaci felügyeleti törvényt (FINMASA), a 2004. december 17-i biztosításfelügyeleti törvényt (ISA) és a biztosításfelügyeleti rendeletet (ISO). Az ISO-t a Svájci Szövetségi Tanács 2015. március 25-én fogadta el, és az 2015. július 1-jén lép hatályba. A Bizottság jelen aktusa az EIOPA-tól kapott információkon alapul; a svájci felügyeleti rendszer értékelésével kapcsolatos további részletek az EIOPA tanácsait tartalmazó, említett dokumentumban találhatók.

2. A JOGI AKTUS ELFOGADÁSÁT MEGELŐZŐ KONZULTÁCIÓK

A Bizottság 2015. március 5-én konzultált a banki, fizetési és biztosítási szakértői csoporttal arról, hogy Svájc tekintetében a Szolvencia II. 172. cikkének (2) bekezdése, 227. cikkének (4) bekezdése és 260. cikkének (3) bekezdése szerinti egyenértékűség megállapítására vonatkozó döntést szándékozik hozni. A szakértői csoport egyetértett a Bizottság erre irányuló szándékával.

3. A FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUS JOGI ELEMEI

E felhatalmazáson alapuló bizottsági határozat jogalapja a Szolvencia II. irányelv 172. cikkének (2) bekezdése, 227. cikkének (4) és 260. cikkének (3) bekezdése.

Jóllehet a Szolvencia II. irányelv 2016. január 1-jétől lesz teljes körűen alkalmazandó, a Bizottság a Szolvencia II. irányelv 311. cikkének megfelelően már elfogadhatja ezt a felhatalmazáson alapuló határozatot.

A BIZOTTSÁG (EU) .../... FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ HATÁROZATA

(2015.6.5.)

a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 172. cikkének (2) bekezdése, 227. cikkének (4) bekezdése és 260. cikkének (3) bekezdése alapján Svájc hatályos, a biztosítókra és a viszontbiztosítókra vonatkozó szolvenciarendszerének és prudenciális rendszerének egyenértékűségéről

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló, 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre¹ (Szolvencia II.) és különösen annak 172. cikke (2) bekezdésére, 227. cikke (4) bekezdésére és 260. cikke (3) bekezdésére,

mivel:

- (1) A 2009/138/EK irányelv kockázatalapú prudenciális rendszert vezet be az Unióban a biztosítók és viszontbiztosítók tekintetében A 2009/138/EK irányelv teljes körűen 2016. január 1-jétől alkalmazandó az uniós biztosítókra és viszontbiztosítókra.
- (2) Jóllehet a Szolvencia II. irányelv 2016. január 1-jétől lesz teljes körűen alkalmazandó, a Bizottság a Szolvencia II. irányelv 311. cikkének megfelelően már elfogadhatja ezt a felhatalmazáson alapuló határozatot.
- (3) A 2009/138/EK irányelv 172. cikke harmadik országok ott központi irodával rendelkező vállalkozások viszontbiztosítási tevékenységeire alkalmazandó szolvenciarendszerének egyenértékűségére vonatkozik. Az egyenértékűség megállapítása lehetővé teszi, hogy az adott harmadik országban központi irodával rendelkező vállalkozásokkal megkötött viszontbiztosítási szerződéseket ugyanúgy kezeljék, mint a Szolvencia II. irányelv szerint engedélyezett vállalkozásokkal megkötött viszontbiztosítási szerződéseket.
- (4) A 2009/138/EK irányelv 227. cikke az olyan harmadik országbeli biztosítók egyenértékűségére vonatkozik, amelyek az Unióban található központi irodával rendelkező csoporthoz tartoznak. Az egyenértékűség megállapítása lehetővé teszi e csoportok számára, hogy – amennyiben a csoportszintű jelentéstételhez konszolidációs módszerként a levonási és aggregálási módszert használják – a csoportszintű szavatolótőke-szükséglet és a figyelembe vehető szavatoló tőke kiszámítása céljából a tőkekövetelményt és a rendelkezésre álló tőkét (szavatoló tőke) a 2009/138/EK irányelv helyett az Unión kívüli joghatóság szabályai alapján számítsák ki.

¹ HL L 335., 2009.12.17., 1. o.

- (5) A 2009/138/EK irányelv 260. cikke azon biztosítók és viszontbiztosítók egyenértékűségére vonatkozik, amelyek anyavállalatának központi irodája az Unión kívül található. A 2009/138/EK irányelv 261. cikkének (1) bekezdésével összhangban az egyenértékűség megállapítása esetén a tagállamok a harmadik országbeli csoportfelügyeleti hatóságok által végzett egyenértékű csoportfelügyeletre támaszkodnak.
- (6) A harmadik országbeli jogi rendszer akkor tekintendő teljes mértékben egyenértékűnek a 2009/138/EK irányelv által megállapított rendszerrel, ha megfelel a szerződők és kedvezményezettek hasonló szintű védelmét biztosító követelményeknek. A 172. cikk (2) bekezdése, a 227. cikk (4) bekezdése és a 260. cikk (3) bekezdése szerinti, teljes egyenértékűségről szóló határozatok határozatlan időre szólnak, hacsak hatályon kívül nem helyezik azokat.
- (7) 2015. március 9-én a Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság (EIOPA) az 1094/2010/EU rendelet 33. cikkének (2) bekezdése szerint tanácsot adott a Bizottságnak a (viszont)biztosítókra és (viszont)biztosítói csoportokra vonatkozó hatályos svájci szabályozási és felügyeleti rendszerről. Az EIOPA a vonatkozó svájci jogszabályi keretek alapján dolgozta ki tanácsait, így figyelembe vette a 2009. január 1-jétől hatályos, 2007. június 22-i pénzügyi piaci felügyeleti törvényt (FINMASA), a 2004. december 17-i biztosításfelügyeleti törvényt (ISA) és a biztosításfelügyeleti rendeletet (ISO)². A Bizottság értékelése az EIOPA által benyújtott információkon alapul.
- (8) Figyelembe véve az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben³ és különösen a rendelet 378. 379. és 380. cikkében foglaltakat, valamint az EIOPA megállapításait, az egyenértékűségnek a 2009/138/EK irányelv 172. cikke (2) bekezdése, 227. cikke (4) bekezdése és 260. cikke (3) bekezdése szerinti értékelésére számos kritériumot kell alkalmazni.
- (9) E kritériumok között több olyan, az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelet 378., 379. és 380. cikke közül legalább két cikkben említett kritérium szerepel, amelyek az egyes (viszont)biztosítók szintjén⁴ és a (viszont)biztosítói csoportok szintjén érvényesek, és amelyek kiterjednek a hatáskörök, a tőke megfelelés, az irányítás, az átláthatóság, a hatóságok közötti együttműködés kérdéseire, a bizalmas információk kezelésére és a felügyeleti intézkedések pénzügyi stabilitásra gyakorolt hatására.
- (10) Először, ami az eszközöket, jogköröket és feladatköröket illeti, a svájci pénzügyi piaci felügyelet (FINMA) rendelkezik azokkal jogkörökkel, amelyek alapján hatékonyan felügyelheti a (viszont)biztosítási tevékenységet végző vállalkozásokat, és adott esetben szankciókat alkalmazhat, vagy kényszerítő intézkedéseket tehet, ezek körében például bevonhatja a vállalkozás működési engedélyét, vagy leválthatja a vállalkozás vezető tisztségviselőit vagy azok egy részét. A FINMA rendelkezik azokkal a

² Az ISO-t a Svájci Szövetségi Tanács 2015. március 25-én fogadta el, és az 2015. július 1-jén lép hatályba.

³ A Bizottság 2014. október 10-i (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelete a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Szolvencia II.) kiegészítéséről (HL L 12., 2015.1.17., 1. o.).

⁴ A jelen aktusban meghatározásra kerül, hogy egyedi szintről vagy csoportszintről van-e szó. Az egyedi vállalkozások vagy csoporthoz tartoznak, vagy sem.

pénzügyi és emberi eszközökkel, szakértelemmel, kapacitással és felhatalmazással, amely a szerződők és kedvezményezettek hatékony védelméhez szükséges.

- (11) Másodszor, ami a tőkekövetelményt illeti, a (viszont)biztosító vállalkozások és csoportok pénzügyi helyzetének értékelésére alkalmazott svájci szolvenciateszt (SST) megfelelő gazdasági elvekre támaszkodik, a tőkekövetelmények pedig valamennyi eszköz és kötelezettség gazdasági értékelésén alapulnak. Az SST előírja, hogy a (viszont)biztosítók megfelelő pénzügyi forrásokkal rendelkezzenek, meghatározza a biztosítástechnikai tartalékokra, a befektetésekre, a tőkekövetelményekre (minimális tőkekövetelmény) és a szavatoló tőkére vonatkozó követelményeket, valamint a tőkekövetelmények megsértése és a szerződők érdekeinek veszélyeztetése esetén rendelkezik a FINMA késedelem nélküli beavatkozásáról. A tőkekövetelmények kockázatalapúak, céljuk a számszerűsíthető kockázat számításba vétele. A nem számszerűsített kockázatokat más intézkedések révén kezelik: a működési kockázatokat például a svájci minőségértékelési rendszer (SQA) keretében minőségileg értékelik. A legfőbb tőkekövetelmény – az SST szerinti céltőke – úgy került megállapításra, hogy az fedezetet nyújtson a meglévő üzleti tevékenység váratlan veszteségeire. Emellett a biztosítókra vonatkozó legkisebb minimális tőkekövetelmény (minimális tőke) az SST szerint változó, a biztosítási üzletágtól függ. A jelenlegi svájci biztosítók valamennyi üzletág-kombinációja tekintetében mindkét követelmény legalább olyan szigorú, mint a 2009/138/EK irányelv megfelelő követelménye. Ami a modelleket illeti, biztosítók standard modellt vagy a FINMA előírása alapján vagy saját kezdeményezésre belső modellt alkalmazhatnak.
- (12) Harmadszor, ami az irányítást illeti, a svájci szolvenciarendszer előírja, hogy a (viszont)biztosítók működtessenek hatékony irányítási rendszert; ezen belül megköveteli áttekinthető szervezeti rendszer kialakítását, a vállalkozásokat ténylegesen vezető alkalmazottakra vonatkozó megfelelő követelmények előírását és a vállalkozások közötti, illetve a vállalkozások és a FINMA közötti információáramlás hatékony eljárásainak létrehozását. Emellett a FINMA a kiszervezett feladatköröket és tevékenységeket is hatékonyan felügyeli.
- (13) Az SST előírja azt is, hogy a (viszont)biztosítók és (viszont)biztosítói csoportok kockázatkezelési, megfelelési, belső ellenőrzési és aktuáriusi feladatkört működtessenek. Az SST rendelkezik a kockázatok azonosítására, mérésére, monitorozására, kezelésére és jelentésére alkalmas kockázatkezelési rendszer és a hatékony belsőkontroll-rendszer létrehozásáról. Az ISO megfelelően tükrözi a 2009/138/EK irányelv egyedi vállalkozások belső ellenőrzésére és megfelelésére vonatkozó előírásait, mivel megerősíti a kockázatkezelési követelményeket és különösen a megfelelési feladatkör létrehozásának kötelezettségét.
- (14) A Svájcban hatályban lévő rendszer megköveteli, hogy a (viszont)biztosítók vagy (viszont)biztosítói csoportok üzletpolitikájában vagy irányításában, vagy az ilyen vállalkozásokban lévő minősített részesedésekben eszközölt módosítások összhangban legyenek a körültekintő és megbízható irányítás elveivel. Ennek keretében jelenteni kell a FINMA számára a (viszont)biztosítókat vagy (viszont)biztosítói csoportokat érintő felvásárlásokat, ezek üzleti terveit vagy minősített részesedéseit érintő változásokat, a FINMA pedig indokolt esetben megfelelő szankciókkal élhet, például megtilthatja a felvásárlást.

- (15) Negyedszer, ami az átláthatóságot illeti, a (viszont)biztosítók vagy (viszont)biztosítói csoportok a felügyelethez szükséges minden információt kötelesek megküldeni a FINMA részére, és legalább évente jelentést tesznek közzé szavatolótké-megfelelési és pénzügyi helyzetükről. A 2009/138/EK irányelv közzétételével kapcsolatos követelményeit megfelelően tükrözi az ISO, mivel a közzéteendő minőségi és mennyiségi információk fajtái összhangban vannak a 2009/138/EK irányelvben foglaltakkal. Az ISO értelmében a (viszont)biztosítóknak vagy (viszont)biztosítói csoportoknak közzé kell tenniük az üzleti tevékenységre, a teljesítményre, a kockázatkezelésre, a kockázati profilra, az értékelés – mindenekelőtt a tartalékok értékelése – során alkalmazott módszerekre, a tőkemenedzsmentre és a szavatoló tőkére vonatkozó információkat.
- (16) Ötödször, ami a szakmai titoktartást, együttműködést és információcserét illeti, a Svájcban hatályos szabályozás a FINMA-nál munkaviszonyban álló vagy korábban munkaviszonyban állt valamennyi személy, továbbá FINMA nevében eljáró könyvvizsgálók és szakértők tekintetében szakmai titoktartási szabályokat állapít meg. Ezek a szabályok azt is előírják, hogy a bizalmas információk – a büntetőjogi esetek – csak összefoglaló és összevont formában fedhetők fel. Továbbá, a más felügyeleti hatóságoktól kapott bizalmas információkat a FINMA csak feladatainak ellátása során és a törvény által engedélyezett célokra használhatja fel. A Svájcban hatályos szabályozás azt is előírja, hogy amennyiben egy (viszont)biztosítót fizetéseképtelennek nyilvánítanak, vagy az kötelező felszámolási eljárás alatt áll, a vállalkozás pénzügyi helyzetének helyreállításában érdekelt harmadik felet nem érintő bizalmas információt át lehet adni. A FINMA a más felügyeleti hatóságtól kapott bizalmas információkat csak akkor közölheti a szakmai titoktartási kötelezettségeknek megfelelő svájci hatóságokkal, testületekkel vagy személyekkel, ha ehhez az információt eredetileg szolgáltató felügyeleti hatóság kifejezetten hozzájárul. A nemzetközi együttműködés összehangolására és különösen a bizalmas információk cseréjére vonatkozóan a FINMA egyetértési megállapodást írt alá az Unió minden tagállamával.
- (17) Hatodszor, ami az intézkedések hatását illeti, a FINMA és a pénzügyi piacok megfelelő működésének biztosításával megbízott más svájci hatóságok, így a Svájci Nemzeti Bank és a Pénzügyminisztérium megfelelően felkészültek arra, hogy értékeljék, hogyan hatnak intézkedéseik a globális pénzügyi rendszer stabilitására, különösen sürgősségi helyzetben, és hogy számításba vegyék döntéseik esetleges prociklikus hatásait a pénzügyi piacokon tapasztalható kivételes folyamatok esetén. A Svájcban hatályban lévő rendszer keretében az említett hatóságok rendszeres találkozóinak keretében információt cserélnek a pénzügyi stabilitást fenyegető kockázatokról, és összehangolják fellépéseiket. Ugyanez a helyzet nemzetközi szinten is, ahol is a svájci hatóságok konzultációkat folytatnak az uniós tagállamok felügyeleti kollégiumaival és az EIOPA-val a pénzügyi stabilitással kapcsolatos kérdésekről.
- (18) Az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelet 378. és 380. cikke a viszontbiztosítási tevékenységek és a csoportfelügyelet egyenértékűségére vonatkozóan specifikus kritériumokat is megállapít.
- (19) Ami az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelet 378. cikkének a viszontbiztosítási tevékenységekre vonatkozó specifikus kritériumait illeti, a viszontbiztosítási tevékenységek megkezdésének előfeltétele a FINMA előzetes engedélye, amelynek feltétele jogszabályban meghatározott, részletes standardok

teljesítése. A zárt viszontbiztosítók az ISO szerint a Svájcban hatályos szolvenciarendszer alá tartoznak.

- (20) Ami az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelet 380. cikkének a csoportfelügyeletre vonatkozó specifikus kritériumait illeti, a FINMA hatáskörébe tartozik annak meghatározása, hogy mely vállalkozások tartoznak a csoportszintű felügyelet hatálya alá, valamint arra, hogy felügyelje egy csoport részét képező biztosítók vagy viszontbiztosítók. A FINMA felügyeletének hatálya kiterjed minden olyan (vizont)biztosítóra, amelyben a 2009/138/EK irányelv 212. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti részesedő vállalkozás domináns vagy jelentős befolyással rendelkezik.
- (21) A FINMA képes a csoport részét képező (vizont)biztosítók kockázati profiljának, szavatolótőke-megfelelésének és pénzügyi helyzetének, valamint a szóban forgó csoport üzleti stratégiájának eredményes értékelésére.
- (22) A Svájcban hatályos rendszer szerinti jelentéstételi és számviteli szabályok lehetővé teszik a csoporton belüli ügyletek és a kockázatok koncentrációjának monitorozását, amelynek eredményéről a (vizont)biztosítási csoportoknak évente legalább egyszer jelentést kell tenniük.
- (23) A Svájcban hatályos rendszer alapján a FINMA korlátozza a (vizont)biztosítók szavatolótőke-elemeinek felhasználását, amennyiben azok nem állnak ténylegesen rendelkezésre azon részesedő vállalkozás szavatolótőke-szükségletének a fedezésére, amelyre vonatkozóan a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés számítása történik. A csoportszintű szavatolótőke-megfelelés számítása olyan eredményt hoz, amely legalább megegyezik a 2009/138/EK irányelv 230. és 233. cikkében megállapított számítási módszerek eredményeivel, és a számítás garantálja, hogy a szavatoló tőke kettős felhasználása, illetve a kölcsönös finanszírozáson keresztül a csoporton belüli tőkeképzés ki van zárva. Közelebbről, jöllehet a 2009/138/EK rendelet 230. és 233. cikkében előírtak megfelelő csoportszintű szavatolótőke-szükséglet nem létezik, és ehelyett a csoport tagjaira egyenként több szavatolótőke-követelmény is vonatkozik, e tőkekövetelmény-sorozat számításba veszi a csoport tagjai közötti összes kapcsolatot, azaz figyelembe veszi a csoport szerkezetét.
- (24) Ennek megfelelően, mivel a Svájcban a (vizont)biztosítókra és (vizont)biztosító csoportokra vonatkozó hatályos szabályozási és felügyeleti rendszer teljesíti az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelet 378., 379. és 380. cikkében meghatározott összes feltételt, e rendszer megfelel a teljes egyenértékűség megállapításához szükséges, a 2009/138/EK rendelet 172. cikke (2) bekezdésében, 227. cikke (4) bekezdésében és 260. cikke (3) bekezdésében megállapított kritériumoknak.
- (25) A Bizottság az egyes harmadik országok vagy területek esetében bármikor specifikus – az általános felülvizsgálaton kívül eső – felülvizsgálatot hajthat végre, amennyiben a releváns fejlemények indokoltá teszik, hogy a Bizottság átértékelje az e határozatban megállapított egyenértékűséget. A Bizottságnak – az EIOPA technikai segítségnyújtása mellett – folytatnia kell a Svájcban hatályos rendszer változásainak és az e határozat alapját képező feltételek teljesítésének nyomon követését.

- (26) A 2009/138/EK irányelv 2016. január 1-jétől alkalmazandó. E határozatnak ezért ettől a naptól kezdve kell megállapítania a Svájcban hatályos szolvenciarendszer és prudenciális rendszer egyenértékűségét,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A központi irodájukat Svájcban működtető vállalkozások viszontbiztosítási tevékenységére vonatkozó, Svájcban hatályban lévő szolvenciarendszert 2016. január 1-től egyenértékűnek kell tekinteni a 2009/138/EU irányelv I. címének követelményeivel.

2. cikk

A központi irodájukat Svájcban működtető biztosítókra és viszontbiztosítókra vonatkozó, Svájcban hatályban lévő szolvenciarendszert 2016. január 1-től egyenértékűnek kell tekinteni a 2009/138/EU irányelv I. címe VI. fejezetének követelményeivel.

3. cikk

A csoporthoz tartozó biztosítók és viszontbiztosítók felügyeletére vonatkozó, Svájcban hatályban lévő prudenciális rendszert 2016. január 1-től egyenértékűnek kell tekinteni a 2009/138/EU irányelv III. címének követelményeivel.

4. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2015.6.5.-én.

a Bizottság részéről
elnök
Jean-Claude JUNCKER